πούς των κόπων σου. Το δεύτερο σου παράπονο που δεν αξιώθηκες να δεις την απελευθέρωση των τουρκοπατημένων τόπων μας.

Παρηγορήσου όμως γιατί αφήνεις πίσω σου άξιους απογόνους που θα συνεχίσουν ωρισμένως τη δική σου πορεία της ζωής για το πρώτο παράπονο για το δεύτερο παράπονο, έχουμε όλο το δίκαιο με το μέρος μας και το δίκαιο αυτό όσο και αν καταπατείται σήμερα θάρθει μέρα που θα επικρατήσει. Ο δικαιοκρίτης δημιουργός θα μας απονέμει το δίκαιο «Ο θεός αργεί αλλά ουδέποτε λησμονεί». Η δικαίωση και η επιστροφή θα γίνει. Και τότε θα γιορτάσουμε όλοι τα Κυπριακά ελευθέρια. Τότε και η δική σου ψυχή από τα ουράνια θα αγαλλιάται και θα χαίρεται για την απελευθέρωση των σκλαβωμένων τόπων μας.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που θα σκεπάσει το τιμημένο σου λείψανο. Απευθύνω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια και εύχομαι ο Ύψιστος να κατατάξει την αθώα και άδολη ψυχή σου εκεί που της αξίζει.

Αιωνία σου η μνήμη.

Ανδρέας Ζωρζής 1912-1999

Γεννήθηκε στο Νέο Χωρίο της Κυθρέας το 1912. Ήταν χαρακτήρας ήρεμος και ατάραχος. Έχαιρε εκτίμησης απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα της περιοχής Κυθρέας. Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο του χωριού του τράπηκε σε διάφορα επαγγέλματα, μεταλλωρύχος, καρραγωγέας, ξυλουργός. Σαν επαγγελματίας διακρινόταν για την τιμιότητα και την προσήλωσή του στην εργασία.

Το 1938 νυμφεύθηκε την Ειρήνη το γένος των Γιαννών της Κυθρέας όπου εγκαταστάθηκαν. Απέκτησαν τέσσερα τέκνα το Γιάγκο, τον Κοκή, τη Χρυσούλα, τον Παναγιώτη. Όλα ευτύχησαν να τα δουν αποκατεστημένα επαγγελματικά και οικογενειακά στην κοινωνία.

Ο αείμνηστος Ανδρέας έχασε πρόωρα τη σύζυγό του Ειρήνη, αλλά υπέμεινε το βίο της χηρείας χάριν της τιμής και της αξιοπρέπειας με παρήγορο τη σκέψη στα παιδιά και στα εγγόνια.

Τελευταίο επάγγελμα του Ανδρέα ήταν εκείνο του Αγροφύλακα στην ενορία του την Αγία Μαρίνα της